

YKSI RUUMIS, MONTA JÄSENTÄ – HARTAUS

Työskentelyn kulku

1. Virittäytyminen

Lue hartauteen sopiva raamatunkohta, esim. Room. 12: 5.

"Samoin me olemme Kristuksen yhteydessä yksi ruumis ja samalla toistemme jäseniä."
(Ut 2020)

2. Hartauden teksti

Lue seuraava hartausteksti itsellesi sopivalla tavalla:

"Sulje hetkeksi silmäsi.

Kuvittele, että on sunnuntai ja aika lähteä kirkkoon.

On viileä suomalainen aamu.

Kirkonkellot soivat.

Ihmiset riisuvat takkejaan kirkon eteisessä.

Virsikirjat avataan. Rukoillaan.

Luetaan Raamattua.

Sanat ovat tuttuja ja rakkaita.

"Herra on minun paimeneni..."

"Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon..."

Raamatun sanoma koskettaa sydäntäsi, ja ymmärrät sen merkitykset ja vivahteet vaivatta.

Pidä silmät vielä kiinni.

Jätetään Suomi taakse ja matkustetaan mielikuvissa toiseen paikkaan, kauas Saharan autiomaan eteläpuolelle.

On lämmin aamu Tansanian Pare-vuorilla.

Punainen maa pölyää jalkojen alla.

Värikkäästi pukeutuneet ihmiset kävelevät kirkkoon.

Laulut soivat riemukkaasti.

Rukous kaikuu kiihkeänä vaatimattomassa rakennuksessa.

Jumalanpalvelus pidetään paikallisella asun kielellä.

Sitten tulee hetki, jolloin pitäisi lukea Raamattua. Teksti on asiatasolla tuttu, mutta se ei ole rakas eikä koskettava. Raamattua luetaan kielellä, joka ei ole kuulijoiden äidinkieli.

Se on opettajien ja viranomaisten kieli. Se on naapurikansan tai valloittajien kieli. Ymmärrät sitä kyllä. Ymmärrät sanat ja sisällön. Mutta se ei ole se kieli, jota kotona aamupalan ääressä puhutaan. Se ei ole se kieli, jolla äiti lohdullisesti lauloi iltaisin uneen tai isä kertoi hurjia tarinoita. Et tunne sitä Jumalaa, joka puhuu tätä kieltä. Yhteys jää vieraaksi ja kohtaaminen keskeneräiseksi.

Eräs asunkielen puhuja kuvaa tätä tunnetta näin:
“Se on kuin suuri aukko jumalanpalveluksessamme.”

Aukko. Tyhjä, puutteellinen ja häiritsevä. Kaikki muu on omalla kielellä, mutta Jumalan sana tuntuu kaukaiselta ja vieraalta.

Ne asunkielen puhujat, jotka ovat päässeet lukemaan parhaillaan työn alla olevaa asunkielistä raamatunkäännöstä, kuvaavat sitä näin:
*“Kun luen Jumalan sanaa omalla kielelläni,
se koskettaa minua enemmän.
Se tuntuu sydämessäni elävältä.”*

Oma kieli on koti ja turvan tuntu. Se on rakkaimpien ääni. Kun Jumala puhuu sillä kielellä, hän on lähellä ja läsnä. Hän on elävä ja oma.

Ensimmäisenä helluntaina Jumala ei valinnut yhtä pyhää kieltä. Hän antoi ihmisten kuulla sanoman omalla kielellään. Se kertoo, millainen Jumala on. Jumala ei rakenna muureja: Hän ylittää ne. Jumala ei sano: “Opettele minun kieleni.” Hän sanoo: “Minä puhun sinun kieltäsi.” Ja silti sanoma on sama. Risti on sama. Armo on sama.

Koska sanoma on yhteinen, myös vastuu on yhteinen. Ei ole meitä ja heitä. On yksi ruumis ja monta jäsentä.

Jos jossakin on vielä aukko, jos jossakin Jumalan sana ei vielä tavoita sydäntä omalla kielellä, se koskee myös meitä, ihan jokaista. Kun yksi kieli saa oman Raamatun, jokainen kristitty, jokainen seurakunta rikastuu. Kun yksi sydän kuulee evankeliumin omalla kielellään, kristittyjen yhteinen perhe kasvaa.”

3. Osallistava rukousharjoitus

Ohjeista osallistujia seuraavasti:

"Nyt tehdään jotakin konkreettista. Rukoillaan yhteen ääneen Isä meidän -rukous meidän omalla kielellä, suomeksi.

Samalla kun rukoillaan, yritetään nähdä ja kuulla omissa mielikuvissa se maailmanlaaja kristikunta, jota äsken kuvattiin. Kuullaan, kuinka jossain päin Afrikkaa rukous alkaa sanoilla, jotka kuulostavat aivan erilaisilta kuin meidän kieleemme. Jossain päin Aasiaa rukouksen rytmi on toisenlainen. Jossain päin Etelä-Amerikkaa sanat taipuvat eri tavoin. Eri äänteet. Eri melodia. Eri taivutus. Mutta rukous on sama.”

Rukoilkaa Isä meidän rukous normaalisti

*Isä meidän, joka olet taivaissa.
Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
Tulkoon sinun valtakuntasi.
Tapahtukoon sinun tahtosi,
myös maan päällä niin kuin taivaassa.
Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme.
Ja anna meille meidän syntimme anteeksi,
niin kuin mekin anteeksi annamme niille,
jotka ovat meitä vastaan rikkoneet.
Äläkä saata meitä kiusaukseen,
vaan päästä meidät pahasta.
Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Aamen.*

Kokoa harjoitus yhteen esim. seuraavin sanoin:

"Kun sanoimme nuo sanat, on hyvin todennäköistä, että samaan aikaan jossakin päin maailmaa joku muuallakin kuin meidän mielikuvissamme lausui saman rukouksen toisella kielellä. Todennäköisesti tuhannetkin ihmiset.

Me emme kuulleet toisiamme, mutta Jumala kuuli. Yksi ruumis, monta jäsentä. Yksi sanoma, monta kieltä."

4.Loppurukous

Rukoillaan:

Pyhä Jumala, rakas taivaallinen isä
Kiitos kaikista kielistä ja kulttuureista.
Kiitos, että armosi on sama kaikille.
Yhdistä meidät maailmanlaajuiseen kirkkoosi,
ja anna meidän iloita siitä, että olemme yhtä sinussa.

Aamen.

Piipliaseura kääntää parhaillaan ensimmäistä asunkielistä koko Raamattua suomalaisten seurakuntien tuella. Asunkielinen Uusi testamentti valmistui vuonna 1954 ja siitä on otettu uusintapainokset 1967 ja 1972. Tämä Uuden testamentin tekstin osalta tehdään tarkistuskäännös. Vanhan testamentin käännöstyö on kokonaan uusi. Tavoitteena on julkaista asunkielinen Raamattu vuoteen 2030 mennessä.